

Ambargolar ne kadar etkili?

pravda.ru

ENG RUS PT FR

ALL SECTIONS RUSSIA WORLD SOCIETY SCIENCE INCIDENTS OPINION BUSINESS PHOTO VIDEO

Opinion » Columnists

AUTHOR'S NAME
HARUN YAHYA

YESTERDAY AT 19:10

How effective are embargoes?

OPINION » COLUMNISTS

Trade embargoes that have been used to convince a change in the government policies of specific countries go back to 432 B.C. Athenian Empire. Pericles was the one who first imposed sanctions on Megara for land violation. However, the embargo did not work in favor of Pericles and the Peloponnesian war was triggered as a result of the sanctions. Sanctions have been used throughout history at specific times, especially in the 18th when England used this method against other states with the aim of political retaliation. Applying sanctions has become a global trend in the 20th century and increased rapidly since then. The US has been at the top of the list applying the maximum number of sanctions when compared to other states.

Embargoes have been used as a political tool in the post-Cold War era and the reason it has been on the agenda lately is because of the the UN's decision to lift the sanctions off Iraq on December 2017 for a total of 27 years since its invasion of Kuwait in 1990. It's a significant step for Iraq to try and normalize its economic and political situation in the international arena. When embargoes are closely analyzed worldwide and compared historically, it is clear that new embargoes are unlikely to be more effective than the previous ones. They do not succeed in forcing any nation or government that is subject to the sanctions to make the necessary policy changes. The outcome mostly hurts the civilian population instead. Nicholas Burns, the most senior professional US diplomat in the Bush Administration, confirmed this fact and said that "There are very few examples looking back over the last 25 to 30 years where sanctions have actually succeeded." But why do states prefer a method that does not provide the desired result? Most diplomats tend to believe there is no alternative way of forcing other states to take the necessary steps as Sir Jeremy Greenstock, Britain's ambassador to the UN between 1998 and 2003, also says that "there is nothing else between words and military action if you want to bring pressure upon a government. In a modern legitimacy-oriented world, military action is increasingly unpopular and in many ways ineffective, and words don't work with hard regimes. So something in between these is necessary. What else is there?"

Belirli ülkeleri hükümet politikalarında değişiklik yapmaya ikna etmek için kullanılan ticari ambargolar, MÖ 432'ye, Atina İmparatorluğu'na kadar uzanır. Perikles, toprak ihlali nedeniyle Megara'ya ilk yaptırımları koyan kişiydi. Ne var ki, ambargo Perikles lehine sonuçlanmadı ve yaptırımların bir sonucu olarak Peloponnezyen savaşı tetiklendi. Yaptırımlar tarih boyunca belirli zamanlarda kullanıldı; özellikle 18. yy'da İngiltere diğer devletlere karşı siyasi misilleme amacıyla yaptırımları bir metot olarak kullandı. Yaptırım uygulaması 20. yüzyılda küresel bir eğilim haline geldi ve o zamandan beri hızla arttı. Diğer devletlerle kıyaslandığında, ABD maksimum sayıda yaptırım uygulayanlar listesinin başında gelmektedir.

Ambargolar, Soğuk Savaş sonrası dönemde bir siyasi araç olarak kullanıldı. Son zamanlarda gündemde olmasının nedeni, 1990 yılında Kuveyt'i işgalinden bu yana toplam 27 yıldır Irak üzerinde uygulanan yaptırımların BM tarafından Aralık 2017'de kaldırılması kararıdır. Bu, Irak için uluslararası arenadaki ekonomik ve siyasi durumunu normalleştirilmesi açısından önemli bir adımdır. Dünya çapında uygulanan tüm ambargolar yakından analiz edilip, tarihsel olarak karşılaştırıldığında, yeni ambargoların öncekilerden daha fazla etkili olduğu söylenemez. Yaptırımlar, bir milleti veya devleti gerekli politika değişiklikleri yapmaya zorlamada başarılı değildirler.

Sonuçta yaptırımlardan zarar gören çoğunlukla sivil halk olur. Bush Yönetimi'ndeki en kıdemli uzman ABD'li diplomat Nicholas Burns bu gerçeği doğrulamış ve şöyle söylemiştir: *"Geriye dönüp son 25-30 yıla bakıldığında, yaptırımların başarıya ulaştığı çok az örnek bulunuyor."* O halde devletler neden istenilen sonucu vermeyen bir yöntem tercih ediyorlar? Çoğu diplomat diğer devletlerin gerekli adımları atmasını sağlamanın başka bir yolu olmadığına inanma eğilimindedirler. 1998 ve 2003 yılları arasında İngiltere'nin eski BM büyükelçisi Sir Jeremy Greenstock da bu diplomatlardan biridir ve şunları söylemiştir: *"Bir hükümet üzerinde baskı kurmak istiyorsanız, sözcükler ve askeri yaptırımlar arasında başka bir yol yok. Meşruiyet odaklı modern bir dünyada, askeri yaptırımlar artık popüleritesini yitirdi, ayrıca etkisi de kalmadı. Zorlu rejimlerde sözcükler de bir işe yaramaz. Dolayısıyla bu ikisi arasında bir şey gerekiyor, başka ne yol var ki?"*

Irak'ta yakın zamanda kaldırılan ambargo,, özellikle sivil nüfus için ekonomik altyapı, fiziki altyapı, psikolojik stres, sağlık koşullarında bozulma ve ölümlerin sayısı bakımından felaket getirmiştir. Kolombiya Üniversitesi Savaş ve Barış Araştırmaları Enstitüsü'nde Dünya Düzeni Çalışmaları Profesörü olan David Baldwin ve diğer bazı biliminsanlarının gözlemlediği gibi Irak vakası, yaptırımların dayatıldıkları ülkelerde istenilen neticeyi getirmediğinin açık bir göstergesidir: *"Yaptırımların ekonomik etkileri mutlak bir siyasi tesir meydana getirmez. Toplumsal mağduriyeti siyasi bir değişime dönüştüren direkt bir geçiş mekanizması yoktur."* Irak'taki yaptırımların çocuklar üzerindeki yıkıcı etkisi açısından, Yale profesörü Joy Gordon, savaş ve yaptırımlar öncesi koşullar korunmuş olsaydı ölmeyecek olan, yaptırımlar sırasında ölen beş yaş altı çocuk ölümlerine dair en iyi tahminin 670.000 ve 880.000 arasında olduğunu savunmaktadır. Irak sivillerine verilen bu korkunç zarar, pek çok politika üreticisinin yaptırımların etkileri ve yöntemleri konusunda yeniden düşünmesine neden olmuştur.

Dünyanın en uzun ve en acımasız ambargosu şüphesiz 1958 yılında başlayan ve Aralık 2014'te kaldırılan, ABD tarafından Küba'ya uygulanan yaptırımlardır. Obama bunu bir fiyasko olarak nitelemişti. 2011 yılında eski Demokrat başkan adayı George McGovern uzun vadeli ambargoyu şöyle eleştirmişti: *"Bu aptalca bir politika. Kübalılarla arkadaş olmamız için bir neden yok ve onların da bizimle. Birçoğunun Birleşik Devletlerde akrabaları var ve bazı Amerikalıların da Küba'da akrabaları var, bu nedenle seyahat özgürlüğümüz olmalı."* ABD ambargosunun ve ekonomik yaptırımların etkileri, özellikle eski Sovyetler Birliği'nden tıbbi yardımın gelmemesi nedeniyle yine sivilleri vurmuştur. Ayrıca, diğer bazı halk sağlığı felaketleri meydana gelerek, bu tip yaptırımların korunmasız halkın sağlığı üzerinde ne denli bir etkiye sahip olabileceğini göstermiştir. Küba halkının sosyal hayatı üzerindeki olumsuz etkilerine rağmen ABD yönetimi, diplomat saldırılarından sorumlu tutarak 2017 yılında seyahat kısıtlamaları dahil olmak üzere Küba'ya çeşitli yeni yaptırımlar getirmiştir.

Bazı uzmanlar, İran'a karşı uzun süredir devam eden ambargonun da, Küba'dakine benzer olduğunu savunuyorlar. 80 milyon nüfusa sahip İran İslam Cumhuriyeti, 1979 İran Devrimi'nden bu yana ABD ve AB tarafından uygulanan ciddi ekonomik yaptırımlar altında zorluklar yaşadı. BM, AB ve Obama yönetimi 2016'da yaptırımları kaldırsalar da, Trump İran'a yaptırımları yeniden getirdi. Bu yaptırımların sonucunda, İran ekonomisi çok yüksek enflasyon ve işsizlik oranlarıyla yara aldı. Gençler arasında işsizlik %25, kadınlarda %40'dan fazla idi. Ancak %64'ü 35 yaş altında olan büyük nüfusu, 2012-2013 eğitim yılı itibarıyla %60'ı kadın olan üniversiteye kayıtlı yaklaşık 4.400.000 öğrenci ile %87'lik okuma yazma oranıyla İran'ın bu işsizliği aşması bekleniyor.

Rusya da, hem ABD hem de AB tarafından uygulanan yaptırımlar nedeniyle oldukça zarar gören diğer önemli bir ülkedir. Mart 2014 itibarıyla, Rusya'nın Kırım'ı ilhakı konusunda Duma'daki oylama nedeniyle, ABD ve AB, önde gelen Rus devlet bankaları ve şirketleri üzerindeki kısıtlamaları sıkılaştırarak Rusya'ya yönelik yaptırımları

genişletti. Bu yaptırımlar nedeniyle Rusya, 2014 ve 2015 yılında, sermaye kaçışı, rublenin hızlı devalüasyonu, enflasyon, uluslararası sermaye piyasalarından izole edilme ve yerel bütçe baskıları dahil olmak üzere pek çok ekonomik zorlukla karşılaştı. Büyüme 2014'te %0,7 yavaşladı ve 2015'de %3,7 oranında küçüldü. İlginçtir ki, Rusya'nın gıda ürünleri ve ham madde ithalatını kısıtlayarak karşılık vermesi nedeniyle bu yaptırımlar AB ülkeleri üzerinde de bazı ters etkilere neden oldu. Bu karşılığın bir sonucu olarak, birçok Avrupa ülkesi tahminlerinin ötesinde bir ekonomik kayıp yaşadı.

Ambargolar üzerine son akademik araştırmalar, yaptırımların hükümetleri istenen politikalara zorlamak yerine sivillere yönelik çok zararlı bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Örneğın ABD, Küba rejimini devirmek istemiştir ancak çok sert ve yoğun yaptırımlara rağmen başarılı olamamıştır.

İşe yaramayan ambargolar dayatmak yerine, bir danışma grubu diplomatik yollardan alternatif makul bir çözüm bulmalıdır. Bu arabulucu grup, ambargolar sırasında sağlık ve tıbbi altyapıları, gerekli gıda ürünleri ve eğitim kaynaklarından yoksun kalmamaları için çocukları ve muhtaçları korumak adına tüm gerekli önlemleri almalıdır. Masum sivilleri korumak için en büyük sorumluluk güçlü ülkelerin omuzlarına düşmektedir. Bu ülkeler, ezilen, katledilen ve aç kalan insanları korumak için tüm imkanlarını kullanmalıdırlar.

Gerçekçi olmaktan uzak, genellikle tek taraflı, istismarcı ambargolara alternatif bir mekanizma olarak, bölgesel devletlerin yerel para birimlerini temel alan güçlü ticaret ilişkileri kurulmalıdır. Çünkü güçlü ülkelerin çoğu bu ülkelerin zengin kaynaklarına sahip olmak için ambargolar uygulayabilmektedir. Yaptırımlar, tıpkı Myanmar'da gördüğümüz gibi, sadece sivil nüfusu korumak için bir ülkede etnik bir soykırıma ya da baskıya son vermek için kullanılabilir. Yine de bu yaptırımlar, silah ve silahla ilişkili hammadde üretimi ile sınırlı olmalıdır. Devletler, belirli devletlere uygulanan yaptırımların bölgenin geri kalan ülkeleri üzerinde herhangi bir olumsuz etkisi olmadığından emin olmalıdırlar.

Adnan Oktar'ın PRAVDA.ru'da (Rusya) yayınlanan makalesi:

<http://www.pravdareport.com/opinion/columnists/22-12-2017/139514-embargo-0/>

<https://www.harunyahya.info/makaleler/ambargolar-ne-kadar-etkili>